

Publicerad 2016-04-27 01:37 av ChampinjonernasChampion

Bara det att jag kallar oss "vi"

Jag ska fatta mig kort-
men lär nog ändå bli långrandig,
ska förklara något väldigt enkelt
men att sätta det på ord är svårt

Nej, du är ingen virvelvind-
jag tappar inte fästet när jag ser dig
snarare rör mina fötter äntligen marken,
jag är ett nervöst ångestvrak, men hos dig
där kan jag liksom sitta, sitta och bara andas

Och jag föll nog inte pladask-
det var liksom något som grodde, det gick i steg
jag föll för ditt skratt långt innan jag föll för dig
och det är lite det som är det som jag ser i dig
du skrattar, och när du skrattar så skrattar jag med dig

Inte fan är vi lika i sättet-
men inte heller är vi varandras raka motsatser
vi är liksom bitar av båda, och bitar av ingendera
det finns så mycket som vi tycker helt olika om,
men det finns precis lika mycket som förenar

Jag är en hopplös romantiker-
skulle gärna ha skrivit en dikt om rosor
men vi har alltid varit mer som maskrosor
vi borde liksom inte vara där, men vi finns utan tvekan
och trots att vi egentligen är ogräs så är vi ganska fina

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ChampinjonernasChampion med Poeter.se id #52497 innehar upphovsrätten